

nationale ombudsman

Rapport

De politie handelde professioneel bij het verstrekken van informatie aan de Raad voor de Kinderbescherming

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de klacht over de manier waarop de politie een rapportage heeft opgesteld voor de Raad voor de Kinderbescherming ongegrond en de klacht over de manier waarop de politie de klacht hierover heeft behandeld gegrond.

Wat is de klacht?

In de loop van 2017 raakte verzoeker met zijn ex-partner verwickeld in juridische procedures over hun twee dochters. Dat ging onder andere over verzoeken van verzoeker om ouderlijk gezag en recht op omgang met zijn kinderen te krijgen. De rechtbank behandelde deze zaken. De rechtbank verzocht de Raad voor de Kinderbescherming om een onderzoek in te stellen naar de gezinssituatie en om haar hierover te adviseren. Voor zijn onderzoek heeft de Raad informatie opgevraagd bij de politie. De Raad heeft de politie een aantal vragen gesteld. De politie heeft deze vragen beantwoord in een rapportage.

Verzoeker klaagt bij de Nationale ombudsman over de wijze waarop de politie deze rapportage heeft opgesteld. De rapportage is volgens verzoeker geen professioneel opgesteld informatierapport. De politie heeft de rapportage volgens hem zo opgesteld dat hij in een kwaad daglicht is komen te staan. Hij heeft de indruk dat de politie met de rapportage heeft geprobeerd de beslissing van de rechter te beïnvloeden. Daarnaast klaagt verzoeker over de manier waarop de politie zijn klachten heeft behandeld.

Voor ons onderzoek hebben wij aan de hand van de klachtomschrijving van verzoeker de volgende onderzoeksvragen geformuleerd:

Heeft de politie, gelet op de vragen van de Raad voor de Kinderbescherming, professioneel gehandeld bij het opstellen van de rapportage voor de Raad?

Heeft de politie de klacht van verzoeker op een behoorlijke wijze behandeld? Het gaat daarbij om:

- de reactie van de klachtbehandelaar van de politie op de klacht van verzoeker van 17 januari 2019;
- de kanttekening van de klachtencommissie bij haar motivering om het tweede klachtonderdeel van verzoeker gegrond te verklaren.

Wat ging er aan de klacht vooraf?

Het verzoek van de Raad aan de politie

De onderzoekers van de Raad hebben de politie een lijst met 18 vragen voorgelegd.¹ Hierbij vroegen zij naar feitelijke informatie en naar de redenen van bepaalde keuzes die de politie had gemaakt. Ook vroegen de onderzoekers naar het beeld dat de politie van verzoeker, zijn ex-partner en de kinderen had en welke zorgen en sterke punten de politie bij hen zag. Zij lieten de politie daarbij weten dat de politie de vragen niet letterlijk per vraag hoefde te beantwoorden, maar dat een verhalend stuk ook tot de mogelijkheden behoorde.

Het opstellen van de rapportage

Wie hebben de rapportage opgesteld?

Het verzoek van de Raad kwam bij de politie terecht bij medewerker X. Zij was op dat moment operationeel expert en vanuit die functie werkzaam als contactpersoon voor het Veiligheidshuis. Medewerker X was vanuit haar functie al eerder betrokken geweest bij de behandeling van dit soort verzoeken van de Raad. Medewerker X was ook al bekend met de casus van verzoeker en zijn gezin. Deze casus kwam een tijd voor het verzoek van de Raad binnen bij het Veiligheidshuis.

De politie heeft ook medewerker Y betrokken bij de beantwoording van de vragen van de Raad. De politie betrok medewerker Y omdat zij jarenlange en specifieke recherche-ervaring had. Zij had daarbij ook veel ervaring opgedaan met gevoelige zaken waarbij kinderen betrokken waren. Door deze ervaring was zij bekend met zaken waar sociale en relationele problemen aan de orde waren. Medewerker Y was ook betrokken bij een strafrechtelijk onderzoek van de politie naar aangiftes die verzoekers ex-partner in het najaar van 2016 tegen hem had gedaan.

¹ De Nationale ombudsman heeft de lijst met vragen als bijlage gevoegd.

Welke informatie heeft de politie gebruikt?

Medewerkers X en Y hebben voor de beantwoording van de vragen van de Raad gebruikgemaakt van de informatie die de politie tot haar beschikking had. Dat ging om informatie die in het systeem van de politie stond, informatie die zij hadden vanuit hun betrokkenheid met het onderzoek naar de eerdere aangiftes en informatie uit geluidsbestanden die de ex-partner van verzoeker aan de politie had gegeven. Bij een van haar aangiftes heeft de ex-partner honderden geluidsopnames aan de politie gegeven. Medewerker Y had voor het strafrechtelijk onderzoek naar de aangiftes een tiental van deze geluidsbestanden letterlijk uitgewerkt. Medewerker Y heeft niet alle opnames uitgeluisterd. De opnames die niet van belang waren voor de strafzaak heeft zij buiten beschouwing gelaten.

De ex-partner van verzoeker had de opnameapparatuur in de auto of ergens in de woonkamer gelegd. Op de geluidsbestanden die de politie voor de rapportage heeft gebruikt, zijn gesprekken te horen waar verzoeker volgens de politie aan deelneemt. Gesprekken die verzoeker in zijn woning heeft met zijn ex-partner, met zijn kinderen en met een andere vrouw, waarmee verzoeker volgens de politie (op dat moment) een buitenechtelijke relatie had.

De politie heeft geen gericht onderzoek gedaan naar de echtheid van de geluidsbestanden. De politie heeft de telefoon van verzoeker tijdens het strafrechtelijk onderzoek naar de aangifte van zijn ex-partner afgeluisterd. Die afgeluisterde telefoongesprekken heeft medewerker Y gehoord, voordat zij de geluidsopnames van de ex-partner beluisterde. Zij herkende bij het luisteren van de geluidsopnames de stem van verzoeker en de manier waarop hij anderen toesprak. Zij had geen reden om te twifelen aan de echtheid van de geluidsbestanden. Er zijn geen aanwijzingen dat de geluidsbestanden zijn gemanipuleerd of dat in de bestanden is geknipt.

Hoe heeft de politie de rapportage opgesteld?

Op basis van de hun bekende informatie maakten medewerkers X en Y zich grote zorgen over de veiligheid van de kinderen van verzoeker. Dat ging niet alleen om de fysieke veiligheid van de kinderen. Maar ook om het welzijn van de kinderen en de mogelijkheid om veilig op te groeien in brede zin. Dat staat voor de politie voorop. De politiemedewerkers hebben ervoor gekozen om bij de beantwoording van de vragen van de Raad naar voren te brengen dat zij deze zorgen hadden en welke rol verzoeker daarin volgens de politie had. De focus van de politie lag dus op de veiligheid en het welzijn van de kinderen; het ging niet om wat zij van verzoeker vonden. Om daarvan een goed beeld te geven, hebben medewerkers X en Y een selectie van de informatie in de rapportage verwerkt, waaruit voor hen direct of indirect bleek dat de kinderen niet veilig waren.

De politie heeft op een aantal punten aangegeven waarom voor haar uit deze informatie blijkt dat verzoeker een gevaar vormde voor de veiligheid en het welzijn van de kinderen. De politie benoemde bijvoorbeeld dat verzoeker in het verleden is veroordeeld voor een strafbaar feit. Omdat hij tegen zijn ex-partner zou hebben gezegd dat zij wel weet waartoe hij in staat was, was dat voor de politie een 'rode vlag'. Onder die omstandigheden speelt dat strafrechtelijke verleden voor de politie dus een rol bij de inschatting van een risico. De politie merkte verder in de rapportage op dat verzoeker is vrijgesproken van de mishandelingen waar zijn ex-partner aangifte van had gedaan. Maar de politie maakte daarbij de kanttekening dat het letsel dat de politie bij de ex-partner constateerde wel aanleiding had kunnen geven om tegen die vrijspraak in beroep te gaan. De politie noemde deze strafzaak ook in de rapportage omdat de kinderen wel getuige en onderdeel zijn geweest van het geweld dat plaatsvond en de gevolgen daarvan. Dat gaat om gevolgen als het letsel bij hun moeder, de onrust in het huis en het bezoek van de politie.

Verder gaf de politie een gedetailleerde beschrijving van delen van de geluidsfragmenten, waarop te horen was hoe verzoeker zich tegenover zijn kinderen en ex-partner gedroeg. De politie beschreef bijvoorbeeld dat verzoeker tegen zijn kinderen schreeuwde en dat hij hen alleen in hun woning liet. De politie benoemde hierbij de intensiteit van de emoties die de politie bij de kinderen hoorde. Daarbij gaf de politie ook aan dat deze geluidsfragmenten indruk maakten op meerdere politieagenten. Ook hierbij vonden medewerkers X en Y dat het in het belang van de kinderen was dat zij dit in het rapport opnamen. Zij zagen niet hoe zij dat op een andere manier konden overbrengen.

Het verdere verloop van de juridische procedure bij de rechtbank en het gerechtshof

De politie leverde haar rapportage in bij de Raad. De Raad heeft haar onderzoek daarna afgerond en de resultaten van dat onderzoek in een raadsrapport vastgelegd. In de verdere procedure bij de Raad, kreeg verzoeker de gelegenheid om te reageren op de samenvatting van het rapport van het onderzoek van de Raad. De Raad heeft zijn raadsrapport op 14 november 2017 aan de rechter gegeven en voegde daarbij de rapportage van de politie als bijlage.

Op 21 november 2017 heeft de rechtbank de verzoeken van verzoeker over het ouderlijk gezag en de omgangsregeling op een zitting behandeld. Op 12 januari 2018 wees de rechtbank deze verzoeken af. Verzoeker is tegen deze beslissing in beroep gegaan bij het gerechtshof. Het gerechtshof nam op 24 oktober 2018 dezelfde beslissing als de rechtbank. Het gerechtshof baseerde zijn beslissing op het rapport van de Raad, maar heeft daarbij geen uitspraak gedaan over de rapportage van de politie of over de manier waarop de politie de rapportage heeft opgesteld. Daarom heeft de ombudsman ruimte om de manier waarop de politie de rapportage heeft opgesteld in het kader van klachtbehandeling te beoordelen.

Wat was de oorspronkelijke klacht?

Verzoeker heeft zijn klacht over de rapportage op 29 december 2017 ingediend bij de politie. In deze klacht liet hij de politie weten dat de rapportage volgens hem geen professioneel opgesteld informatierapport is. Daarnaast heeft verzoeker in de loop van 2018 nog een tweede klacht ingediend bij de politie. Deze klacht ging over iets anders wat medewerker X had gedaan. Verzoeker klaagde erover dat deze medewerker een brief had gestuurd naar een van de rechters die de zaak heeft behandeld. Omdat deze klacht uiteindelijk gegrond is verklaard door de politie, gaat de ombudsman in dit rapport niet verder in op de inhoud van deze klacht. In dit onderzoek kijkt de ombudsman wel naar de manier waarop de politie deze klacht heeft behandeld.

Welke reactie komt er op de klacht?

Reactie politie in informele fase

De politie heeft op 17 januari 2019 schriftelijk gereageerd op de klachten van verzoeker. In de brief beschrijft de politie eerst de klachtprocedure. Verder brengt de politie in de brief naar voren dat de informatie uit de rapportage gegevens betreffen die uit de bedrijfsprocessensystemen van de politie komen. Deze gegevens zijn gebaseerd op feiten en omstandigheden die zijn waargenomen door politiemedewerkers. De politie stelt vast dat de klacht betrekking heeft op die waarnemingen van politiemedewerkers. Dat zijn volgens de politie geen concrete gedragingen waarover verzoeker kan klagen. Bovendien mocht de politie op basis van de Wet politiegegevens informatie verstrekken aan de Raad. Los daarvan moet de rapportage volgens de politie als advies worden gezien en is het geheel aan de Raad of en in hoeverre de Raad de rapportage interpreteert. Tot slot laat de politie verzoeker weten dat hij het, al dan niet via zijn advocaat, aan de officier van justitie kenbaar had kunnen maken als hij van mening is dat hij door de rapportage geschaad is.

Tussenkoms Nationale ombudsman

Op 13 februari 2019 legde verzoeker zijn klacht voor aan de ombudsman. De ombudsman besloot onderzoek te doen naar deze klacht en de behandeling daarvan en informeerde de politie hierover. De politie liet de ombudsman daarop weten dat de politie de klachtbehandeling nog niet had afgerond. Er was namelijk geen formeel oordeel over de klacht gegeven. De politie vroeg de ombudsman het onderzoek op te schorten, zodat de klachtenadviescommissie van de politie (hierna ook: de commissie) de klacht van verzoeker kon behandelen en de politiechef hier een oordeel over kon geven.

Advies klachtenadviescommissie en oordeel politiechef

De klacht is daarna behandeld door de commissie. De commissie heeft verzoeker op 8 november 2019 over zijn klacht gehoord. De commissie heeft ook medewerker Y gehoord over de klacht. De commissie heeft medewerker X niet kunnen horen.

Op grond van haar onderzoek adviseerde de commissie de politiechef om de klacht van verzoeker over de rapportage ongegrond te verklaren. De commissie vindt dat geen sprake is 'van het moedwillig niet-objectief verwoorden van de opgestelde rapportage, noch van het moedwillig weglaten van feiten die een positiever beeld van verzoeker neer zouden zetten'. De commissie is van oordeel dat de politie heeft geprobeerd om de volledige omvang van de zaak op papier te zetten en aan de rechter voor te leggen.

De commissie heeft de politiechef geadviseerd om de tweede klacht van verzoeker gegrond te verklaren. Daarbij merkte de commissie wel uitdrukkelijk op dat zij niet twijfelde aan de oprechte intenties van de betrokken politiemedewerker.

De politiechef heeft het advies van de commissie op 17 december 2019 overgenomen.

Wat was de aanleiding voor de klacht bij de Nationale ombudsman?

Verzoeker was het niet eens met de beslissing van de politiechef. Daarom diende hij een klacht in bij de Nationale ombudsman.

De rapportage

Verzoeker herhaalde zijn klacht dat de politie niet professioneel heeft gehandeld bij het opstellen van de rapportage. Hoewel er geen onwaarheden in de rapportage staan, vindt verzoeker dat de politie met de rapportage een beeld van hem heeft neergezet dat onjuist is. In de rapportage heeft de politie de informatie op een dusdanige manier gekleurd dat verzoeker als gevaarlijk wordt weggezet. Hij vindt dan ook dat er geen sprake is van een objectief informatierapport. De medewerkers van de politie die het rapport hebben opgesteld, hebben in de rapportage hun persoonlijke mening over verzoeker geventileerd. Dat vindt hij kwalijk omdat andere instanties veel waarde hechten aan informatie die van de politie komt. Hij heeft de indruk dat de politie hiermee de mening van de rechter probeerde te beïnvloeden. Bij de behandeling van de rechtszaak over de omgang is deze informatie ten nadele van hem meegenomen. Hij heeft zijn twee dochters al meerdere jaren niet meer gezien of gesproken. Dat heeft voor hem alles te maken met de inmenging van de politie, die de verhalen van zijn ex-partner heeft overgenomen en in de rapportage heeft verwerkt.

Verzoeker heeft de volgende concrete opmerkingen geplaatst bij de rapportage van de politie:

- De politie verwijst naar een veroordeling van verzoeker uit 2003 en koppelt daaraan de conclusie dat er sprake is van gevaarstelling. Door deze conclusie te verbinden aan deze informatie is de weergave niet objectief. Verzoeker vindt het bovendien niet terecht dat de politie deze veroordeling in de rapportage tegen hem gebruikt. Hij heeft zijn straf hiervoor uitgezeten. Nu heeft hij het gevoel dat hij op een makkelijke wijze slachtoffer wordt van zijn verleden.
- De politie gaat in de rapportage klakkeloos uit van de informatie die zijn ex-partner heeft aangeleverd. De politie heeft nooit de echtheid van de geluidsopnames gecontroleerd, terwijl de geluidsopnames in de strafzaak tegen verzoeker niet door de rechter zijn gebruikt. De politie merkt in de rapportage ook op dat zij een objectieve weergave geeft van een geluidsopname. Maar verzoeker vindt dat de politie het verhaal van zijn ex-partner hierbij juist aandikt. De politie meldt bijvoorbeeld uitdrukkelijk dat de geluidsopnames op meerdere politieagenten een grote indruk maakten.
- De politie geeft aan dat verzoeker zijn ex-partner flink heeft toegetakeld. Hij vindt het niet terecht dat de politie in haar rapport aangeeft dat de ernst van het letsel reden was om tegen de vrijspraak van de rechtbank in beroep te gaan. De rechter heeft namelijk aangegeven dat zij niet geloofde dat het letsel door verzoeker was toegebracht.
- De politie geeft aan de hand van een geluidsopname aan dat verzoeker aantoonbaar liegt op die geluidsopname.

Klachtbehandeling door de politie

Verzoeker klaagt over de inhoud van de brief van de politie van 17 januari 2019. In deze brief reageerde de klachtbehandelaar van de politie in eerste instantie op zijn klacht over de rapportage. Hij leidde uit de inhoud van de brief af dat de politie zijn klacht niet in behandeling nam.

Daarnaast klaagt hij over een opmerking die de commissie in haar advies aan de politie maakte. De klachtenadviescommissie adviseerde de politiechef om de tweede klacht gegrond te verklaren. Daarbij merkte de commissie wel op dat zij niet twijfelde aan de oprechte intenties bij de door de politie verrichte gedraging. Verzoeker begrijpt niet waar de commissie dit op baseerde.

Reactie politie op vragen over de klachtbehandeling

Tijdens ons onderzoek heeft de ombudsman de politie een aantal vragen gesteld over de klachtbehandeling. Deze vragen gingen over de reactie van de politie van 17 januari 2019 en over de inhoud van het advies van de commissie.

Brief van 17 januari 2019

De politie benadrukte nogmaals dat zij klachten over waarnemingen van politiemedewerkers met betrekking tot het vaststellen van incidenten, alsmede het schriftelijk vastleggen van deze waarnemingen, niet als concrete gedraging aanmerkt. En dat klachten daarover dus niet in behandeling worden genomen. Omdat de klacht van de politie over de waarnemingen van politiemedewerkers volgens de politie niet ontvankelijk was, is dat klachtpunt niet behandeld. Volgens de politie waren er echter ook andere klachtpunten, die wel ontvankelijk waren en die volgens de politie in de brief van 17 januari 2019 wel zijn behandeld. De politie heeft verzoeker geïnformeerd over wat hij kon doen als hij het niet eens was met de inhoud van de brief of zelfs met de inhoud van de rapportage. Wanneer hij vragen had over de brief kon hij contact opnemen met de afdeling Klachten van de eenheid Rotterdam.

Opmerking klachtenadviescommissie

De ombudsman vroeg de politie waarom de commissie in haar advies aan de politiechef bij de gegrond verklaarde klacht uitdrukkelijk aangaf dat zij niet twijfelde aan de intenties van de politie. De politie liet de ombudsman hierop weten dat verzoeker bij de politie aangaf dat hij ervan overtuigd was dat de betrokken medewerker van de politie de bedoeling had om hem te beschadigen. De commissie zag of las in het dossier niets wat deze aanname van verzoeker onderbouwde. Uit de overige informatie uit het dossier maakte de commissie op dat de betrokken medewerker van de politie juist in het belang van de betrokken kinderen heeft gehandeld en niet met de doelstelling om verzoeker te benadelen. Daarom vond de commissie dat zij haar standpunt hierover voor de volledigheid moest vermelden bij de gegrondverklaring van de klacht.

Wat is het oordeel van de Nationale ombudsman?

Over de rapportage

Het is in dit onderzoek de vraag of de politie professioneel heeft gehandeld bij het opstellen van de rapportage voor de Raad voor de Kinderbescherming. Daarom toetst de ombudsman de klacht van verzoeker aan het behoorlijkheidsvereiste van professionaliteit. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat de overheid ervoor zorgt dat haar medewerkers volgens hun professionele normen werken en dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen.

Gebruik geluidsopnames

De ombudsman vindt het behoorlijk dat de politie onder de gegeven omstandigheden gebruik heeft gemaakt van de geluidsopnames, zonder verder onderzoek te doen naar de echtheid van die opnames. De politie herkende de stem van verzoeker en zijn manier van spreken van andere opnames die de politie van verzoeker had gemaakt. Verder had de politie ook geen redenen om te twijfelen aan de echtheid van de bestanden. De ombudsman begrijpt dat de politie waarde hechtte aan het feit dat zij bij het afluisteren van de bestanden geen onregelmatigheden hoorde. Het gaat om een groot aantal geluidsopnames waarop meerdere mensen zijn te horen. De ombudsman gaat ervan uit dat het niet eenvoudig is om dit soort geluidsopnames te manipuleren. Dat de strafrechter de opnames niet als bewijs heeft gebruikt, speelt in ons onderzoek geen rol.

De inhoud van de rapportage

De Raad vroeg de politie om informatie over de gezinssituatie van verzoeker. Uit de vraagstelling van de Raad blijkt dat de Raad niet alleen om feitelijke informatie vroeg. De Raad vroeg ook welk beeld de politie van verzoeker, zijn ex-partner en de kinderen had én wat de zorgen van de politie bij hen waren. De ombudsman leidt hieruit af dat de Raad de politie benaderde om vanuit haar deskundigheid haar *professionele mening* te geven over de gezinssituatie van verzoeker. De politie heeft medewerkers X en Y belast met het opstellen van de rapportage. Uit ons onderzoek blijkt dat zij vanuit hun functie kennis hadden van en ervaring hadden met (straf)zaken waarbij sprake is van gezinsproblematiek.

Bij medewerker X was de inschatting van risico's voor de ontwikkeling van kinderen een belangrijk onderdeel van haar werk. Bovendien waren zij vanuit hun functie bekend met de gezinssituatie van verzoeker.

De ombudsman vindt dat de politie, gelet op het verzoek van de Raad en op haar deskundigheid, haar professionele mening mocht geven op basis van de informatie die zij tot haar beschikking had. Daar past ook bij dat de politie bepaalde feiten en omstandigheden benoemt en waardeert om deze mening te onderbouwen. De ombudsman vindt ook dat politie hiervoor privacygevoelige informatie – zoals geluidsopnames in de privésfeer – mocht gebruiken. Het onderzoek van de Raad ging over de gezinssituatie van verzoeker. Dat raakt per definitie de privacy van verzoeker.

De ombudsman komt gelet hierop dan ook tot de conclusie dat de politie bij de beantwoording van de vragen van de Raad behoorlijk heeft gehandeld.

De ombudsman merkt ten overvloede op dat verzoeker in de verdere procedure bij de Raad en bij de rechter de gelegenheid kreeg om op de inhoud van de rapportage te reageren. Het was vervolgens aan de onafhankelijke rechter om met inachtneming van die reactie van verzoeker te beoordelen hoe zwaar zij dit meeweegt bij haar beoordeling van de zaak. De politie is niet direct verantwoordelijk voor het verdere verloop van de procedure. De ombudsman begrijpt dat het voor verzoeker zeer ingrijpend is dat hij sinds de uitspraak van de rechter geen omgang met zijn kinderen heeft. Dit is echter de beslissing van de rechter, niet die van de politie.

Over de klachtbehandeling

De ombudsman toetst de klachten van verzoeker over de klachtbehandeling door de politie aan de normen van professionele klachtbehandeling.² In dit geval in het bijzonder aan de uitwerking daarvan in het rapport Professionele klachtbehandeling door de politie.

De eerste reactie van de politie op de klacht van verzoeker in de brief van 17 januari 2019

In eerste instantie heeft de politie de klacht van verzoeker niet behandeld. De enkele verwijzing naar andere instanties en procedures is immers geen klachtbehandeling, zoals bedoeld in de Algemene wet bestuursrecht. De politie had de klacht wel moeten behandelen. De Nationale ombudsman verwijst hiervoor ook naar wat hij hierover in zijn rapport over klachtbehandeling door de politie heeft gezegd.³

Hiermee heeft de politie gehandeld in strijd met de normen van professionele klachtbehandeling. Dit betekent dat de klacht van verzoeker, dat de politie zijn klacht niet in behandeling nam, gegrond is. De politie heeft dit op eigen initiatief hersteld door de klacht alsnog te behandelen nadat de ombudsman de politie liet weten een onderzoek naar deze klacht te doen.

De opmerking van de klachtenadviescommissie

De commissie heeft de politiechef in deze zaak geadviseerd om de tweede klacht tegen de politie gegrond te verklaren. Bij dat advies merkte de commissie op dat zij niet twijfelde aan de goede intenties van de betrokken politiemedewerker. De politiechef heeft dit advies overgenomen in zijn beslissing op de klachten. Daarmee komt dit advies voor rekening van de politie. Verzoeker vindt de door de commissie gemaakte opmerking ongefundeerd.

Uit ons onderzoek blijkt dat de commissie deze opmerking heeft gemaakt omdat verzoeker bij de behandeling van de klacht stelde dat de betrokken medewerker van de politie handelde met de bedoeling om hem te beschadigen. De commissie vond dat het dossier van de zaak geen aanwijzingen bevatte die deze stelling van verzoeker ondersteunde. Hieruit blijkt dat de commissie een weloverwogen reden had om de opmerking aan haar advies toe te voegen. De ombudsman vindt het gelet hierop behoorlijk dat de politiechef het advies van de commissie, met deze opmerking, overnam.

---

² Ombudsvisie op Professionele Klachtbehandeling. Via www.nationaleombudsman.nl/pk.

³ Rapport Nationale ombudsman 2021/002, [Professionele klachtbehandeling door de politie](#)

Een onderzoek naar klachtbehandeling door de politie, hoofdstuk 6. Publicatiedatum 19 januari 2021. Via www.nationaleombudsman.nl.

Conclusie

De Nationale ombudsman komt tot de conclusie dat de politie professioneel heeft gehandeld bij het opstellen van de rapportage voor de Raad. Dat betekent dat de ombudsman de klacht van verzoeker hierover ongegrond acht.

De ombudsman komt daarnaast tot de conclusie dat de politie de klacht van verzoeker niet op een behoorlijke wijze heeft behandeld, waar het gaat om de reactie van de politie op de klacht van verzoeker van 17 januari 2019. En dat de politie de klacht van verzoeker wel op een behoorlijke wijze heeft behandeld, waar het gaat om de kanttekening van de commissie bij haar motivering om het tweede klachtonderdeel gegrond te verklaren. Dat betekent dat de ombudsman de klacht van verzoeker over de klachtbehandeling gedeeltelijk gegrond acht, wegens schending van de normen van professionele klachtbehandeling.

Slotbeschouwing

Hoewel de ombudsman vindt dat de politie professioneel heeft gehandeld bij het opstellen van de rapportage, merkt de ombudsman wel op dat hij een verbeterpunt ziet voor de informatievoorziening vanuit de politie.

De ombudsman vindt dat de politie in haar rapportage duidelijker kon zijn over het verzoek van de Raad, over de insteek van de rapportage en over het verschil tussen de informatie die letterlijk uit het informatiesysteem kwam en welke conclusies de politie aan die informatie verbond. De ombudsman denkt dat het voor verzoeker duidelijker was geweest als de politie dit uitdrukkelijk in de rapportage had benoemd. Uit de inhoud van de klacht van verzoeker blijkt dat hij ervan uitging dat de politie een rapportage zou opstellen met feitelijke en objectieve informatie, terwijl de politie in de rapportage op verzoek van de Raad haar professionele mening geeft.

De Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen

Bijlage: Lijst met vragen van de Raad voor de Kinderbescherming aan de politie

1. Bron: (naam, functie informatiegevers, op welke wijze en sinds wanneer betrokken bij het gezin?)
2. Wat is de huidige stand van zaken met betrekking tot de lopende onderzoeken/ strafzaken?
3. Is de politie betrokken bij verregaande keuzes met betrekking tot de veiligheid van moeder en de kinderen?
4. Wat is de algemene aanleiding van deze keuzes?
5. Waarom is er gekozen voor een plaatsing in een safe house? (daar dit een zeer ingrijpende maatregel is voor alle betrokkenen)
6. Waarom is er gekozen voor politiebegeleiding voor moeder en de kinderen buiten de veilige zone?
7. Klopt het dat vader in [stad] in de gaten gehouden wordt als moeder 'in beweging gaat' op haar woonplek? Is vader hier van op de hoogte?
8. Zijn er nog meer veiligheidsmaatregelen die nog niet besproken zijn?
9. Wat is het beeld van vader vanuit de politie? Wat zijn de zorgen en sterke punten?
10. Is er sprake van (signalen van) agressie richting hulpverleners/politie vanuit vader? Zo ja, wie, wat, waar en hoe?
11. Wat is het beeld van moeder vanuit de politie? Wat zijn de zorgen en sterke punten?
12. Wat is het beeld van de kinderen vanuit de politie? Wat zijn de zorgen en sterke punten?
13. De politie heeft geluidsbestanden en geeft aan deze graag te delen (moeder wil dat ook). Waarom en met welk doel?
14. Hoe zijn deze bestanden gemaakt door moeder?
15. Zijn deze bestanden definitief authentiek, zijn er geen twijfels over de inhoud (er is zeker weten niet mee gesjoemeld etc.)?
16. Toekomst? (hoe lang nog deze veiligheidsmaatregelen? En wat daarna? Hoe voelt dat aan?)
17. Is er vanuit de politie gezien contact tussen vader en de kinderen mogelijk (praktisch/ emotioneel gebied)?
18. Zijn er nog dingen niet besproken?